

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/146/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723201805
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5723201805.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu - sudcov JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore navrhovateľky: C. S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, právne zastúpená: Mgr. Zlata Kapustová, advokátka so sídlom v K. T., L. XXXX, proti odporcovi: C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Majstřík, advokát so sídlom v C., E. B. B. X, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 6C/53/2023-35 zo dňa 27.06.2023, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie prvoinštančného súdu potvrdzuje.
- II. Navrhovateľke priznáva voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť vydať navrhovateľke kľúče od rodinného domu súpisného čísla XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 75/62 a umožniť navrhovateľke nerušený prístup do rodinného domu súpisného čísla XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 75/62, do príslušenstva k rodinnému domu ako aj na pozemky parcely registra „C“, a to parc. č. 75/17 - orná pôda o výmere 327 m², parc. č. 75/59 - ostatná plocha o výmere 81 m² a parc. č. 75/62 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 101 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV XXX, vedeným Okresným úradom Martin, katastrálny odbor, pre katastrálne územie K., obec K., okres Martin, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že navrhovateľke priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 21.09.2020, č. k. 9P/15/2020-181, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2020 bolo manželstvo strán sporu rozvedené a zároveň bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol maloletý C. I., nar. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150 € mesačne. Uznesením zo dňa 08.03.2023, č. k. 23Tov/1/2023-721, Krajský súd v Trenčíne postúpil (Okresnému úradu Martin, Odbor všeobecnej vnútornej správy - poznámka odvolacieho súdu) trestnú vec obžalovaného (odporcu) na tom skutkovom základe, že fyzicky napadol svoju v tom čase manželku (navrhovateľku) tým spôsobom, že v presne nezistenom dni a čase mesiaca február 2020 ju v dome v obci K. č. XXX udrel laktami do oboch prsníkov, dňa 19.08.2020 v čase asi o 17.00 hod. ju v dome v obci K. č. XXX udrel do ľavej ruky tak, že musela vyhľadať lekárske ošetrenie a dňa 21.08.2020 v čase asi o 17.00 hod. jej v dome v obci K. č. XXX úmyselne celou váhou tela stúpil na nohu, nakoľko nejde o trestný čin, ale skutok, ktorý by mal byť prejednaný ako priestupok. Súd prvej inštancie ďalej zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 27.05.2023 zistil, že uvedeného dňa sa o 13.30 hod. dostavila navrhovateľka na Obvodné oddelenie PZ Martin - Východ, kde uviedla, že spolu s manželom je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV XXX. Síce sú rozvedení, ale do dnešného dňa neprebehlo vyporiadanie BSM. Bráni jej v prístupe do rodinného domu a zobrať si osobné veci. Z emailovej správy

zo dňa 03.04.2023 vyplýva, že právny zástupca odporcu oznámil navrhovateľke, že s prihliadnutím na skutočnosť, že dobrovoľne opustila domácnosť, dnešným dňom začína užívať nehnuteľnosti ako svoje obydlie odporca, a to do času vyporiadania BSM po rozvoze manželstva. Odporca bude súčinný pri ohliadkach nehnuteľností. Výzvou zo dňa 29.05.2023 navrhovateľka vyzvala odporcu na vrátenie poštových zásielok a zdržania sa takého konania, vyberania zásielok na jej meno z jej schránky a aby sa zdržal akéhokoľvek konania, ktoré by viedlo k zamedzeniu jej vstupu do nehnuteľností a aj ich užívania ako bezpodielovou spoluvlastníčkou. Uznesením zo dňa 01.02.2023, č. k. 19P/233/2022 - 114, Okresný súd Martin nariadil výchovné opatrenie nad maloletým C. I., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sa bude realizovať formou pobytu maloletého v Liečebno-výchovnom sanatóriu, P. K. XXX/X najdlhšie na dobu 6 mesiacov od 01.02.2023.

3. Súd prvej inštancie s poukazom na označené dôkazy a ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 CSP, § 146 ods. 1, § 144 OZ konštatoval, že mal osvedčené dostatočným spôsobom splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Na rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia. Navrhovateľka preukázala súdu rozhodujúce skutočnosti. Vo veci navrhovateľka navrhovaným neodkladným opatrením sleduje dočasnú úpravu pomerov strán, ktorej predmetom je užívanie nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľka naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že odporca ako bývalý manžel jej znemožňuje prístup a užívanie nehnuteľností, ktoré patria do BSM. Vymenil zámok dverí a začal užívať nehnuteľnosti ako svoje obydlie, a to do času vyporiadania BSM. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že predmetné nehnuteľnosti aj naďalej patria do BSM. Pre užívanie a nakladanie s nehnuteľnosťami nie je rozhodujúce, že došlo k zániku manželstva. Doposiaľ nenastala zákonná domnienka transformácie BSM na podielové spoluvlastníctvo a taktiež nebola uzatvorená mimosúdna dohoda. Bolo dostatočným spôsobom osvedčené, že odporca bráni navrhovateľke v užívaní nehnuteľností. Neumožňuje jej vstup do rodinného domu. Navrhovateľka nemá objektívnu možnosť užívať tieto nehnuteľnosti aj napriek tomu, že je aj naďalej (sui generis) bezpodielovou spoluvlastníčkou. Navrhovateľke aj odporcovi svedčí vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam zahrňujúce i oprávnenie veci držať a užívať. Kým nedôjde k dohode, k súdnemu rozhodnutiu o vyporiadaní spoločného majetku, prípadne k spôsobu určenia užívania veci rozhodnutím súdu alebo k zákonnej domnienke podľa § 149 ods. 4 OZ, spravuje sa výkon vlastníckych práv ustanoveniami Občianskeho zákonníka o BSM. V prípade vecí patriacich do BSM sú obaja (bývalí) manželia úplnými vlastníkmi veci, pričom vlastnícke právo je obmedzené vlastníctvom druhého. Obaja majú právo užívať veci patriace do BSM spoločne. Rovnako ako aj spoločne uhrádzať náklady spojené s ich užívaním a udržiavaním. Nie je preto v súlade so zákonom stav, keď jeden obmedzuje, resp. vylučuje druhého z možnosti užívať spoločný predmet BSM. Navrhovateľke preto nemožno uprieť možnosť domáhať sa dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením do času, kým sa rozhodnutím vo veci samej nerozhodne o vyporiadaní BSM. Vlastnícke právo odporcu zahrňujúce i právo vec užívať je rovnaké ako vlastnícke právo navrhovateľky. Odporca nie je oprávnený jednostranne určiť, kto z vlastníkov bude nehnuteľnosti užívať. Nariadením neodkladného opatrenia odporca nie je vylúčený z užívania nehnuteľností a ani nie je neprimeraným spôsobom zasiahnuté do jeho vlastníckych práv.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca dôvodiac, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, neadekvátne vyhodnotil naliehavosť celej situácie a pasívne prijal neúplné a nepravdivé tvrdenia navrhovateľky. Navrhovateľka sa ho snaží očierniť a vykresliť v tom najhoršom svetle. Ako uvádza vo svojom návrhu, dňa 22.08.2020 bol zadržaný a obmedzený na osobnej slobode, keďže ho obvinila zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Toto konanie sa viedlo takmer tri roky, avšak nakoniec bolo postúpené Okresnému úradu Martin k prejednaniu veci ako priestupku, pretože bolo preukázané, že navrhovateľku nikdy netýral a trestné stíhanie bolo dňom postúpenia zastavené. Navrhovateľka ako prílohu návrhu doložila zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 27.05.2023. Jedná sa o účelový dôkaz, ktorý si zabezpečila, aby podporila naliehavosť vydania neodkladného opatrenia, avšak skutočnosti, ktoré v zápisnici uviedla, nie sú pravdivé a mnohé z nich nemožno preukázať. Celé trestné oznámenie je len jednostranný úkon zo strany navrhovateľky, pričom do trestného oznámenia mohla a aj uviedla nepravdivé skutočnosti, ktoré sa v tom čase nedali vôbec preveriť. Navrhovateľka nepravdivo uviedla, že po prepustení mal odporca zákaz priblíženia na 10 metrov a bol vykázaný zo spoločného obydlija. Mal zákaz zdržovať sa v dome a zákaz kontaktovať navrhovateľku s výnimkou realizácie styku s maloletým synom, čo aj dodržiaval. Čo sa týka tvrdenia navrhovateľky, že platila všetky poplatky, jedná sa opäť o nepravdivé tvrdenie, keďže v čase trvania trestného stíhania sa platby

automaticky sťahovali z účtu odporcu, keď navrhovateľka sama tieto platby neuhradila. Odporca nikdy po synovi neodkázal, že v prípade, že sa trestné konanie ukončí, aby neostávala v dome, pretože jej všetko spočíta. Navrhovateľka nehovorí pravdu keď tvrdí, že z obavy o svoje zdravie a zdravie syna musela 01.10.2022 odísť z domu a to nie dobrovoľne ale pod hrozbou vyhrážok. Po tom, ako bolo trestné konanie postúpené a obmedzenia pominuli, mohol sa odporca opäť zdržovať v dome v K.. V dome sa začal zdržovať len preto, že mal vedomosť, že navrhovateľka dom opustila a odišla do podnájmu. Interiér domu vyrabovala, vzala všetko hodnotné. V krabicách, ktoré boli v dome zostalo niekoľko vecí, ktoré pravdepodobne patria navrhovateľke a synovi. Jedná sa najmä o oblečenie, hračky a knižky. Navrhovateľka mala celé týždne či mesiace na to, aby si od času opustenia domácnosti prišla veci vyzdvihnúť, keďže deklaruje, že tam má veci, ktoré nevyhnutne potrebuje. Je zvláštne, že ich potrebuje práve v čase, keď odporca začal bývať v dome. Jedná sa o vopred premyslené konanie, ktorým chce odporcovi uškodiť. Dom opustila doslova zo dňa na deň, keďže už tušila, že týranie, z ktorého odporcu obvinila, sa nepreukáže. Opustenie domu navrhovateľkou bolo jej dobrovoľným rozhodnutím. Syn C. bol opatrením Okresného súdu Martin zo dňa 01.02.2023 umiestnený do liečebno-výchovného sanatória v P. a vzhľadom na to mala dosť času, aby si veci z domu vyzdvihla. Navrhovateľka vôbec neudržiavala nehnuteľnosť. Prerastená záhrada, detské veci zarastené burinou, v dome teplota pár stupňov, vlhkosť, vyrabované skrinky, pavučiny, zhnité potraviny a iné. Odporca nevidí žiadny racionálny dôvod na to, aby po tom, čo znova začal nehnuteľnosť udržiavať a užívať, začala navrhovateľka cestnou súdu naliehať na to, aby mala kľúč od nehnuteľnosti. Jediný dôvod vidí v tom, že chce odporcu provokovať, aby ho zas mohla krivo obviniť. Naliehavosť vydania neodkladného opatrenia nie je vôbec preukázaná, bol ochotný navrhovateľke vydať veci, ktoré požadovala. To, že trval na prítomnosti svojho právneho zástupcu bolo z dôvodu opatrnosti, keďže navrhovateľka je nevyspytateľný človek. Odporca nespochybňuje, že aj navrhovateľka je spoluvlastníčkou predmetného rodinného domu, avšak jej konanie je vysoko špekulatívne. Neraz videl navrhovateľkine auto zaparkované o ulicu ďalej alebo u susedov, pričom toto bolo vždy v čase, keď už bol doma z práce. Odporca záverom navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že návrh zamietne, prípadne zmení tak, že navrhovateľke do času právoplatnosti vo veci samej zakáže vstupovať do rodinného domu súpisného čísla XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 75/62, zapísaného na LV. č. XXX, a to vzhľadom na skutočnosť, že toto považuje odporca za svoje bydlie, ktoré opätovne začal užívať v dôsledku toho, že navrhovateľka uvedené bydlie niekoľko mesiacov pred skončením trestného stíhania opustila.

5. Povinný následne zaslal súdu podanie zo dňa 04.08.2023 označené ako „Doručenie listinných dôkazov k odvolaniu proti uzneseniu o nariadení NO“ v ktorom zopakoval, že navrhovateľka mala celé týždne na to, aby si od času opustenia domácnosti prišla zvyšné veci vyzdvihnúť, a že si veci do dnešného dňa nevyzdvihla. Ďalej uviedol, že dňa 02.08.2023 bol v rodinnom dome v obci K., pričom si všimol, že krabice a tašky s vecami, ktorých sa navrhovateľka domáhala sú stále tam, o čom svedčia fotografie, ktoré sú prílohou tohto listu a preukazujú, že úmyslom navrhovateľky nebolo získať kľúče za účelom prevzatia vecí ale za účelom robenia schválnosti.

6. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu popiera tvrdenia odporcu. Trvá na tom, že z domu odišla zo strachu pred odporcom. Bol to odporca, kto vymenil zámky na dverách rodinného domu, pričom navrhovateľke kľúče nedal a to ani následne a ani napriek tomu, že sa navrhovateľka o vydanie kľúčov márne pokúšala svojimi výzvami odporcovi alebo jeho právnomu zástupcovi, a to či už písomne alebo prostredníctvom emailu. Odporca nereagoval na jej žiadosti o kľúč. Odporca napísal navrhovateľke SMS správu, kde upozorňoval navrhovateľku, že môže čeliť trestnoprávnej zodpovednosti, keď sa narúšaním jeho obydľia dopúšťa trestného činu porušovania domovej slobody. To, že si navrhovateľka z rodinného domu odniesla potrebné veci na bývanie v prenajatom byte považoval povinný za vyrabovanie domu. Na druhej strane vníma ako úplne v poriadku, keď odporca prehlási ich spoločný dom za svoje vlastné bydlie, navrhovateľke odmieta dať kľúč a diktuje si podmienky, za ktorých môže navrhovateľka do domu prísť, v opačnom prípade jej oznámil, že môže ísť o trestný čin. Odporca obviňuje navrhovateľku, že to, čo v dome zostalo, bolo značne poškodené, pričom ako príklad uviedol pavučiny, odporca sa o navrhovateľke ako o žene vyjadruje s dešpektom a pohŕdaním, že nechala prerásť záhradu, jej oblečenie a oblečenie ich syna nazýva handrami. Odporcovi sa zdá iracionálne, že si navrhovateľka odniesla veci hneď. Navrhovateľka vysvetlila, že pre obmedzený priestor v byte nemá možnosť tam všetky veci skladovať. Odporca uvádza, že bol ochotný dať navrhovateľke náhradný termín vydania vecí z domu, ale bol to práve odporca, respektíve jeho právny zástupca, ktorí nedodržali pôvodne dohodnutý termín odovzdania vecí. Naliehavosť potreby zabezpečiť neodkladnú úpravu vo vzťahu medzi stranami konania

vyplýva vlastne už len zo skutočnosti, že odporca bránil navrhovateľke ako spoluvlastníčke vo vstupe do domu, odmietol jej dať kľúč a diktuje si podmienky, za ktorých môže navrhovateľka do domu vstúpiť. Tieto skutočnosti nielenže boli dostatočne osvedčené, ale boli aj riadne preukázané. Odporca bránil navrhovateľke v užívaní vecí v jej osobnom vlastníctve a tiež vo vyzdvihnutí si vecí ich syna C..

7. Navrhovateľka následne zaslala súdu doplnenie podania označené ako „vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného - doplnenie“ zo dňa 31.08.2023, v ktorom zopakovala argumenty z vyjadrenia zo dňa 23.08.2023. Nad rámec uvedeného doplnila, že bola nútená na odporcu trestné oznámenie podať, pretože o nej tvrdil, že je duševne chorá a chcel ju umiestniť na psychiatriu. Následne kvalifikáciu skutku ako týranie blízkej a zverenej osoby vyhodnotili samotní vyšetrovatelia z opisu skutočností navrhovateľkou tak, ako sa stali, zo strany navrhovateľky nejde a nikdy nešlo o nič účelové. Všetky násilné skutky voči navrhovateľke boli preukázané, avšak došlo k ich rekválifikovaniu z trestného činu na priestupok. Odporca vo svojom odvolaní uviedol, že navrhovateľka sa nestarala o záhradu, pričom ešte v čase, keď bývali spoločne v dome, bol to práve odporca, ktorý sa o domácnosť a záhradu absolútne nestaral, a naopak navrhovateľka bola tá, ktorá vzhľadom na nezáujem odporcu prevzala aj mužské práce - kosila, pracovala s krovinnorezom. Záhrada, keď odporca na jar 2023 prišiel, bola presne v takom stave, ako keď bol odporca zadržaný. Odporca uvádza, že si navrhovateľka do času 04.08.2023 vôbec neprišla po veci. K tomu uvádza, že z fotografií z času, kedy odporca v apríli 2023 prišiel do domu v K. a z času 02.08.2023 je zreteľne viditeľné, že navrhovateľka si časť vecí zobrala, napríklad elektróny s letnými pneumatikami. Navrhovateľka si prišla zobrať aj ostatné veci, na ktoré poukazovala vo svojom návrhu, t. j. sezónne oblečenie, časť hračiek, topánky, čo napríklad boli predtým synovi C. veľké. Potrebné veci si navrhovateľka vybrala z krabíc, nevzala si celé krabice, pretože, ako už uviedla, v byte ich nemá kam dať. Trvá na tom, že naliehavá potreba prevzatia si vecí z domu na strane navrhovateľky bola a tieto si následne, to jest po tom, ako jej to bolo na základe neodkladného opatrenia umožnené prevziať aj prišla.

8. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne .

9. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie mal z procesu osvedčovania dostatočne ustálený okruh právne významných skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení navrhovanom navrhovateľkou. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie po skutkovej i právnej stránke, preto v podrobnostiach naň v celom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne podstatné odvolacie námietky, s ktorými by sa už nebol vypořiadal súd prvej inštancie pri rozhodnutí vo veci a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

10. Na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd už len akcentuje nasledovné právne významné okolnosti. Odporca v odvolaní poukázal na to, že dom užíva sám, pričom žiadnym spôsobom nevyvrátil súdom prvej inštancie osvedčenú skutočnosť, že bez súhlasu navrhovateľky vymenil na spoločnom rodinnom dome patriacom do BSM zámku od vchodových dverí a nový kľúč navrhovateľke neodovzdal, čím navrhovateľke fakticky znemožnil vstup do spoločnej nehnuteľnosti.

11. K námietke odvolateľa, v zmysle ktorej je nariadené neodkladné opatrenie nedôvodné, keďže navrhovateľka sama zo dňa na deň rodinný dom „opustila“, odvolací súd uvádza, že súčasťou vlastníckeho práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka je oprávnenie vlastníka v medziach zákona predmet spoluvlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, pričom rovnako súčasťou tohto práva je i vec neužívať, nepožívať jeho úžitky, resp. s ňou nenakladať. Odhliadnuc od pohnútok, ktoré viedli navrhovateľku k „opusteniu“ spoločnej domácnosti, nemožno zo samotného odchodu navrhovateľky bez ďalšieho vyvodit', že táto nemá/ nebude mať záujem sa vrátiť, resp. si minimálne prísť prevziať veci jej osobnej potreby a potreby maloletého dieťaťa.

12. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov až do jeho zániku má každý z manželov právo na celú vec, ktoré je obmedzené len rovnakým právom druhého manžela. Obaja manželia majú rovnakú možnosť užívať spoločný majetok a podieľať sa na jeho spravovaní. Ak odporca odvodzuje svoje právo na samostatné užívanie spoločného rodinného domu do vyporiadania BSM bez druhého (rozvedeného) manžela z dôvodu, že tento nehnuteľnosť po určitú dobu neužíval, takéto konanie je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a bez právneho titulu obmedzuje vlastnícke práva druhého manžela, ktorý je taktiež vlastníkom veci.

13. Z dôvodu faktického obmedzenia vlastníckeho práva navrhovateľky konaním odporcu (ktoré sa navyše dotýka aj ústavou garantovaného práva navrhovateľky na ochranu obydlia), bolo preto namieste, aby súd prvej inštancie dočasne upravil právne pomery medzi stranami sporu, ktoré sú ohrozené.

14. Odvolací súd skúmal aj to, či nariadením neodkladného opatrenia nebude nad nevyhnutne potrebnú mieru zasiahnuté do práv odporcu. S poukazom na vyššie uvedené však odvolací súd konštatuje, že v prípade uloženia povinnosti vydať navrhovateľke kľúče od rodinného domu a umožniť navrhovateľke nerušený prístup do rodinného domu, ako aj na súvisiace pozemky, ktorých je tiež vlastníčkou, nemôže nad nevyhnutnú mieru obmedziť práva odporcu, ak spoločné užívanie nie je upravené dohodou (bývalých) manželov podľa § 144 Občianskeho zákonníka ani rozhodnutím súdu s poukazom na § 146 Občianskeho zákonníka, ktorá okolnosť by bola právne významná, avšak v prejednávanej veci nebola preukázaná, ani účastníkmi konania tvrdená. Vlastnícke právo odporcu zahrňujúce i právo vec užívať je rovnaké ako vlastnícke právo navrhovateľky. Odporca nie je oprávnený jednostranne určiť, kto z vlastníkov bude nehnuteľnosti užívať. Nariadením neodkladného opatrenia odporca nie je vylúčený z užívania nehnuteľností a ani nie je neprimeraným spôsobom zasiahnuté do jeho vlastníckych práv.

15. Na dôvažok odvolací súd podotýka, že pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia sú bez právneho významu skutočnosti uvádzané odvolateľom t.j., či sa navrhovateľka pred odchodom zo spoločnej domácnosti starala/nestarala o nehnuteľnosti resp. platila/neplatila úhrady spojené s užívaním nehnuteľnosti.

16. V podaní zo dňa 12.07.2023 odporca na dôvažok uviedol, že žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že navrhovateľke do času právoplatnosti vo veci samej zakáže vstupovať do rodinného domu súpisného čísla XXX, v katastrálnom území K., zapísaného na LV. č. XXX a to vzhľadom na skutočnosť, že to považuje za svoje obydlie, pričom ho opätovne začal užívať v dôsledku toho, že navrhovateľka ho niekoľko mesiacov pred skončením trestného stíhania opustila.

17. Z ustanovenia § 324 ods. 2 CSP vyplýva všeobecné pravidlo, že príslušný na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Zákon pozná dva prípady, kedy na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je daná príslušnosť odvolacieho súdu, a to v prípade, že ide o konanie podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), kedy odvolací súd postupuje podľa ustanovenia § 362 CMP a v prípade sporov o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, kde je funkčne príslušným krajský súd (9Ndc/20/2020). Keďže nejde o ani jeden z vyššie uvedených prípadov, odvolací súd o návrhu povinného nerozhodoval. Bude preto povinnosťou okresného súdu sa s uvedeným návrhom odvolateľa vypořiadat'.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní priznal voči protistrane nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne opäť súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

19. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).